

Statsbanernes Interesse, at disse Afgifter, som Banerne nu betaler for Tilslutning, bortfalddt. Forholdet er nemlig det, at Privatbanerne i meget høj Grad virker som Fødebaner for Statsbanerne — et Forhold, som der er gjort opmærksom paa af afdøde Landstingsmand Aubeck i det høje Landsting i sidste Samling — og tillige er Kunder for disse; man har vel endda Lov til at mene, at de er gode Kunder, da en meget stor Del af, hvad Privatbanerne tilfører Statsbanerne af saavel Gods- som Persontrafik, uden dem vilde blive befordret paa anden Maade, naturligvis først og fremmest af Bilerne, og derved gaa udenom Statsbanerne. Det lader sig naturligvis vanskeligt opgøre, hvad Statsbanerne tjener ved Privatbanerne, men det er jo ikke en almindelig Regel, at den, der giver en anden en Indtægt ved at handle hos ham, skal betale vedkommende et Vederlag for at faa Lov dertil, og det er altsaa det, Statsbanerne forlanger af den gode Kunde, som Privatbanerne er. Det forekommer mig derfor, at Statsbanerne baade i deres egen og i Privatbanernes Interesse burde slette disse Beløb, der nu betales for Tilslutningen. Mange af Privatbanerne kører med store og stadig stigende Underskud, som maa dækkes af Kommunerne, og da disse som Regel arbejder under overordentlig vanskelige økonomiske Kaar, bliver Følgen let, at Privatbanerne maa standse Driften, fordi det bliver uoverkommeligt for Kommunerne at udrede disse Beløb. Men disse Baners Standsning vilde, som nævnt, betyde mindre Trafik for Statsbanerne og dermed mindre Indtægt, og jeg vil derfor atter bede den højtærede Trafikminister om at overveje Spørgsmaalet. Privatbanernes Vanskeligheder er naturligvis ikke afhjulpel dermed, men det vil dog altid betyde en Hjælp for disse Baner og for Kommunerne, og jeg mener, at det vilde være god Økonomi ogsaa for Staten at yde denne Hjælp.

Desuden vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Stats- og Landbrugsminister, om han ikke kunde tænke sig at fremsætte Forslag til Ændring af den nugældende Jagtlov. Jeg kan ikke se rettere — og den Opfattelse ved jeg, at mange deler — end, at i hvert Fald nogle af Jagtlovens Bestemmelser er alt andet end demokratiske og i Grunden er ganske urimelige. Jeg tænker her særlig paa Bestemmelserne om, at Folk, der vil drive Jagt, skal betale for at faa et Jagttegn. Selv om de kun besidder nogle faa Tønder Land, skal de betale mindst 2 Kr. for at faa Lov til at udøve Jagt paa dette ringe Areal,

og hvis de vil jage paa andres Grund, er Betalingen for Jagttegnet 20 Kr. Disse Bestemmelser forekommer mig at være daarlige Bestemmelser, for de favoriserer de velhavende, idet det ingen Rolle spiller for dem, om de skal betale for at faa Ret til at udøve Jagt, medens det modsatte gør sig gældende for de fattige og de mindre velstillede. Mange af disse maa derfor afstaa fra at dyrke Jagtsporten, selv om de har stor Lyst dertil, idet de ikke har Raad til at betale, hvad Jagttegnet koster; det er især ikke hver Mands Sag at betale 20 Kr. for at faa et Jagttegn. Jeg kunde tænke mig, at disse Bestemmelser var indført som Sikringsbestemmelser, dels for at forhindre uforsigtig Omgang med Skydevaaben, dels som en Slags Beskyttelse for Vildtet, men i den Henseende synes jeg, at Bestemmelserne er temmelig værdiløse. Vil man sikre en forsvarlig Omgang med Skydevaaben, maa man træffe Forholdsregler, der tager direkte Sigte paa dette, og Vildtet kan man frede ved at indskrænke Jagttiden. Min Mening er derfor den, at disse Bestemmelser om Betaling for Jagttegn er baade urimelige og hensigtsløse, og jeg opfordrer derfor den højtærede Statsminister til at fremsætte Forslag om Ændring af den nuværende Jagtlov.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om vore økonomiske og erhvervsmæssige Forhold i Almindelighed. Man siger — og det er særlig blevet fremhævet af den højtærede Statsminister —, at skal vore Erhvervsforhold komme paa Fode, saa maa det ske ved Erhvervenes Udøvere selv, altsaa ved det arbejdende Folk, og man gør opmærksom paa, at det er nødvendigt, at der vises Energi og Udholdenhed, og at Folk maa være økonomiske og sparsommelige. Det er naturligvis rigtigt, at uden disse gode Egenskaber kan Erhvervene ikke klare sig, men derfor maa man ikke sige, at Lovgivningen kan holde sig neutral og lægge Hænderne i Skødet. Jeg mener, at det er Lovgivningens Pligt at følge Udviklingen med Opmærksomhed og yde sin Indsats for at fremme Næringslivet, saaledes at de gode Egenskaber, som jeg nævnte før, og som det er min faste Tro er til Stede i Folket, kan komme til Udfoldelse og give Resultater.

Med Henblik herpaa synes jeg, det er interessant og belærende at betragte Forholdene, som de var her i Landet for et Par Hundrede Aar siden, thi da var det jo saa, at et uforstaaende og egoistisk Herremandsvælde havde udsuget og undertrykt Bondestanden, saa vort Folk var ført ned i den største Nød og Fattigdom. Der er